

אקסלרכס

בגדי נסיך ורנץ
26/05/73 - אקסלרכס

ראש הממשלה גולדה מאיר:

ערב טוב אזרחי המדינה. לפני ארבעה ימים מלאתי תפקיד להודיע לכם,
שמכרים וסורייח**ח'חד התקיפנו** מחדש את מדינתנו**וזו לא פעם ראשונה**,
שנה רך חפילה אחת עמוקה בלב: מי יתן ותחיה זו
הפעם האחרון.

אמנם עברו רק ארבעה ימים, אבל למדנו לדעת שיום, אורך של יומם,
לא דוקא על פי מספר השעות נמדד
במשך ארבעה ימים אלה היו לנו שעوت קשות מאד, מרוח מארד,
והיו לנו שעות מעודדות וטובות.
איך צורך לומר לכם, שבמידה שהיא שנוי, ויש שינוי רב
בין המר למעודד - זהה מזגאה של פעולת בניינו.

כבר נאמר ואפלו ביום אלה פעמים אחדות, ע"י המפקדים,
שעדין אין בפיינו מילימ לחרר מי הם, מה הם, מה יכולת שלהם,
ומה הנסיבות של בנים אלה. לעומת מכוחנו לבטא זאת במלים.
אבל אני שמחה ומואשרה לומר לכם: היום יכולה אני לומר
שהרמה בידינו; המתישבים חוזרים לשובים; האויב בסורייה - מעבר
לקו הפסקה האש ואחצנו הודפים אותו.

אין דומה כזו של הצבע הסורי לפני ארבעה ימים, שלושה ימים
ומאך שעות אחדות אולי אפלו לפני יומיים - לשחו היום.
ובדרום ישנו שינוי יסודי. הכוחות שלנו עומדים עתה
קרוב מאד למלחלה. גם פה הודפים אנו את האויב.

יחד עם זאת, חייבת אני לומר לכל אחד מכם : המלחמה עדין לא הסתיימה. אין לי כל ספק שהיא מתחילה בנצחוננו; אך הנצחון ^{איך} איננו מלא, ופרדוש הדבר שהמלחמה לא הסתיימה.

אני יודעת שסבירי הדבר שבל אחד ישאל - מתי התחייהם המלחמה,
כמה ימים חמאר? ולנו ~~זה לא~~ אנטישן במלחמות שוונוט, ובמלחמות
הגדולה האחרונית - מלחמת ששת הימים.

איינני בטוחה שלחמה זו תהיה מלחמה של ששה ימים, אבל אין לי ספק שככל אחד מאתנו יודע, שהעיקר הוא - לסיים את המלחמה ולסויימה בניצחונו. זה עלול ^למשך יותר מששה ימים.

ברצוני להציג עוד נקודה אחת – לא נגד מי אנחנו לוחמים,
כפי אולי לא פחות חשוב ואולי חשוב יותר להציג – נגד מה לוחמים
אנו.

עלינו לדעת כי במשך שש שנים ומעלה, מאז גמר מלחמת ששת הימים, פעלת מעצמה אדירה, אחת משתי המדיניות החזקות ביותר בעולם, בריה"מ, על מנת לחזק את אויבינו, והזרימה אליהם נשק בלוי סוף, נשק אַח מהחדר ביותר, מהמוחכם ביותר, ואפשר לומר שהגבול היה יכולות הקליטה של מצרים וسورיה.

צר לי וקשה לי לקבע את העובדא שעד הרגע הזה יש לנו יסוד לומר,
שלסורייה, ~~בכל אופין~~, ממשיך הנשך לזרום כל הזמן, זאת אומרת:
אנחנו עומדים נגד האבा המצרי, ונגד הצבא הסורי, אך הטילים, הטקיקים,
המטוסים - כל מה שיש בידי חיל סורי ומצרי - בא לו מבריה"מ

בריהה"מ החזקה, אקסאגד האדירה, ראתה, ובנראה עדין רואה

כבי מתפקידה להזורדים נשק כזה לטובות העربים נגד ישראל.

אנו צריכים לידע זאת ולקחת זאת בחשבון.

יחד עם זאת – ממדנו מהנסיון עוד דבר, שאולי הлокסוס

הגדל ביותר בשבייל יהודִי בכלל וישראלִי בפרש הוא להתייאש.

חילילה לנו ל��וץ לתוכה הולוקסום הזה, ואין גם סיבה לכך. **אמנם**

e יכולים עוד להיות לנו ימים קשים, שעתם קשות.

ה י א

نبונים כפי שהננו – צריכים אנו לראות את הדברים,

גלוּשָׁמוֹח בַּיּוֹם חֶגְזָה, עֲרֵב סֻכּוֹת, בּוֹ חֶל שִׁינְנוֹי גָּדוֹל מָאֵד, קָבְבָּחָא

ובנקודות אחדות מהפכני מוד מאו שלושה ארבעה ימים; עליינו לדעת

שהמלחמה עדין לא נסתירה, ולהיות בשוחים שכאשר היה מתחייבים –

הסתתרים בנצחון לאה"ל.

שאלה : אציג כמה שאלות :
בידיעה שפורסמה היום בכלבי התקורת הממלכתיים בירדן
דובר על גיוס מלואים שם. האם לדעך מبشر הדבר
הצטראפota ירדן אלא למלחמה ?

תשובה : את זאת, כמובן אני יודעת. אני יכולה לומר רק דבר אחד:
שליש מפוכח, נבון, הדואג לעמו ואשר זכרנו אותו – נדמה
לי שעליו לדאוג לכך ולנהוג על פי כל הנחותים בהתאם.
כל מה שיכולה אני לומר הוא, אנחנו מכוונים, שאמנם כך יעשה
אר כמובן הדבר הזה אינו בידינו, וקרה כבר פעמי, שהוא נתקבש
שלא להכנס למלחמה, ואני מקווה שהוא די נבון ודי אחראי
לזכור זאת.

שאלה : כיצד הייתה מתחאת עמדתנו היום, ביום החמישי למלחמה ?
תשובה : כפי שאמרתי בפתח דברי – הrama בידינו; אנו הודפים
אותם עכשו מעבר לקו; אנחנו רוצחים לדודף אותם אחורי הקו;
האנשים חוזרים למשקיהם.
בדרום – אכזחות שלנו, כוחות השריון התיצבו קרוב מאד לתעלה;
וגםפה אנחנו מרגישים שעברנו, למעשה, להתקפה א כمعש בכל
המקומות.

שאלה : האם בשלב זה אפשר להגיד פחות או יותר את היעדים שלנו
אם למלחמה זו, אלא שנכפתה עלינו בתחום בסיבות מופיעות?
תשובה : אני רוצה להציג עוד א נקודת אחת ולדבר על הנסיבות העצומות
של נשק וטנקים ודברים אחרים שנשארו ברמה בשחינו, והרבה מזה
יש גם בדרום.

אשר ליעדים : אנחנו רוצחים שלום.
אנחנו רוצחים להכotta בהם, להכריח אותם לעبور אל מעבר לקו
ולהדודף אותם מעבר לו עד אשר יהיה בטוחים, שאין זה קו

שעלינו הם אם יתיצבו להתקפה חדשה.

שאלת : בראצוני להציג לך שאלה, שאותה מציגים ביום באיכותו והיא –
מחיר המלחמה הזאת. ועוד שאלה אחת : כמה זמן זה ימשך ?

תשובה : המחיר – כל בן שנופל, זה מחיר איום. אין ספק שכמו בעבר –
גם הנצחון המובטח לנו עתה – יהיה לו מחיר.

תמיד אמרנו, כאשר דברנו במשך שנים האחרונות על שכניינו :
אין לנו פחד שכח לא ננצח באיזו מלחמה שהיא, אבל גם بعد
נחצון צריך לשלם; לנו – אואואא זה מחיר יקר, וגם הפעם –
נצרך לשלם את המחיר היקר ביותר.
כמה זמן תמשך המלחמה – זה איש מהנו אינו יודע. טבעי
שכל אחד ישאל זאת, אבל טבעי גםSCP שכל אחד יכול בעצם לחת
את התשובה לעצמו: הזמן הדרוש וההכרחי לנו להשיג אותם יעדיהם
שעליהם דברתי לפני רגע.

שאלת : הערב הוא ערב חג הסוכות של עם ישראל. מה הייתה מחלוקת עם זה
בערב אואואוא מיוחד זה ?

תשובה : אחל מה שצורך לאחל בערב זה: מועדים לשמחה. אני אואואא זאת
למרות הכל וחשיבות העיריה להעתן היא לומר לכם "מועדים לשמחה"
גורלנו
בימי מלחמה ובשעת קרבנות נובעת מכך, שם זהו אואואוא, שудין
שכניינו הולכים למלחמה ביתר קלות מאשר לאיזה מאמץ שהוא לשלו –
או? אשרנו שזה העם ולא הם הבנים וזה יכוֹלְתֶם.

ובערב זה, ערב חג, בזמן מלחמה כמו בשעה של רגיעה, כאשר
השלום עדיין רחוק מאתנו, תפילה אחת היא בלב – שאולי תהיה

זאת המלחמה האחכונה – לא למעןנו בלבד, אלא גם למען בנייהם
ולמען בני בנייהם. אולי ידבקו אקצת מאתנו להעריך חיינו
של בן-אדם באשר הוא בן-אדם.

זו היא תפילתי, זו היא חפילת כל העם.

ואני רוצה לומר כאן מחדש: מרגש מאי לראות כיצד קם העם היהודי
בתחפות, מייד ובלוי שמישווא צרייך היה לומר לו מיהה,
ועתה הם כולם אוחנו ובאלה ישנים גם שאינם יהודים; ישנים ידידיים
אשר לא עזבו אותנו.

אלី ניסן : אני מאמין לך חג שמח גברתי ראש הממשלה. תודה רבה.
ראש הממשלה ג'. מאיר : תודה רבה וגם לך חג שמח.

(רישום סטינוגרפיה של דברי ראש הממשלה בראיון לטל비זיה ולרדיו.)

(בבית סוקולוב, 10.10.73, שעה 20.30)